

[A. C. Mortensen.]

Det ærede Medlem er saa forfærdelig bange for at lade de kommunale Myndigheder faa for meget at sige. Der tales saa meget om, at de ikke sørger for at faa Skatterne ind. Jeg tror ikke, den Fare er stor. Jeg tror, at enhver Kommune i Landet vil gøre alt, hvad der er muligt i disse Tider for at faa Skatterne ind. Men naar der er Skatteydere, som man erkender ikke kan betale alt, hvad der er paalignet dem, og man saa benytter Lovens Bestemmelse til at eftergive dem en Del af Skatten, saa er det urimeligt at fastholde, at de alligevel skal miste deres Valgret.

Jeg erkender, at derved kommer Loven til i særlig Grad at tage Sigte paa Smaakaarsfolk, og jeg kan ikke andet end glæde mig over, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam, sidste Gang han havde Ordet, erklærede, at denne Lov havde ingen Betydning for Retsstatspartiets Vælgere, idet det aldrig kunde falde Smaakaarsfolk ind at stemme paa Retsstatspartiet; han mente, den kun vilde have Betydning for Socialdemokrater og Kommuniste. Jeg tror nu desværre, der ogsaa er en hel Del Smaakaarsfolk, der stemmer med Venstre og Højre, saa jeg tror, den vil faa Betydning ogsaa for mange Højre- og Venstremænd. (*Axel Dam:* Ogsaa for Retsstatsfolk. Jeg sagde: ikke særlig for vort Parti). Jeg vil for Resten gerne tro, at det ikke er Smaakaarsfolk, der stemmer paa Retsstatspartiet. Saa maatte de ogsaa være mere dumme, end Politiet tillader.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen beklagede sig igen over Skattetrykket, og det er unægtelig ogsaa haardt nok, her som i andre Lande, det vil det altid være under saadanne Krisetilstande. Men det forekommer mig dog, at netop det ærede Medlem ikke har nogen Grund til at være den særlige Talsmand for denne Tankegang, idet det jo er bekendt, at der ikke er noget Parti her i Landet, der ønsker at forøge Skattetrykket i den Grad som det konservative Folkeparti, der gennem hele sit Krav om indirekte Beskatning netop vil forøge Skattetrykket for den almindelige Befolkning her i Landet.

Det ærede Medlem nævnte Social-

reformen. Forholdet er det, at Socialreformens Gennemførelse vil betyde en Skattelettelse netop for de vanskeligst stillede danske Kommuner. Naar man f. Eks. kender Forholdene i de vestjydske Kommuner, der skattemæssigt set er haardest ramt i Forhold til deres Indkomst- og Formuesforhold, vil man vide, at Socialreformens Gennemførelse netop vil give dem den kærkomne Lettelse i Skattetrykket, som det ærede Medlem taler om. Men ikke desto mindre er det ærede Medlems Parti med til at hindre denne Reforms Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at jeg ikke var berettiget til at sige, at der stod et stort Flertal bagved den Tankegang, dette Forslag er Udtryk for, men i alt Fald, sagde det ærede Medlem, maatte jeg ikke glemme, at i 1926 var der et Flertal bagved den Anskuelse, som det ærede Medlems Lov gav Udtryk for ved Gennemførelsen i 1928. Jeg maa sige, det kunde jo efterhaanden blive en munter Form for Folkestyre, dersom det skal udregnes efter det længst tilbageliggende Valg, hvem der er Flertal i Landet! Jeg vil dog tro, at det ærede Medlem ikke for Alvor kan mene noget saadant, idet det dog er rimeligst at regne med det sidste Valg. Men naar jeg fremsatte den Bemærkning, var det i og for sig ikke, fordi jeg tænkte paa — hvad skal jeg kalde det — Opdelingen i Partier her i Landet, men det er min Erfaring fra mit Kendskab til Befolkningen, at det er ikke blot Socialdemokratiets og det radikale Venstres Vælgere, der har den Tankegang, jeg har givet Udtryk for her, men langt ind i Venstres Rækker anser man en Tilstand som den, der vil opstaa til Foraaet, hvis ikke dette Lovforslag gennemføres, for fuldstændig urimelig og uretfærdig. Jeg tror, det er en Erfaring, det ærede Medlem ogsaa vil høste ude i Befolkningen.

Det ærede Medlem antydede, at det Standpunkt, jeg havde stillet mig paa ved dette Forslags § 1, var Udtryk for en yderliggaaende Opfattelse. Ja, kan det nu siges? Dette Standpunkt gaar ud paa at genindføre den Tilstand, det ærede Medlem som Indenrigsminister var med til at lovfæste i 1924 med et enstemmigt Folketing bag sig. Det kan derfor vist ikke siges. Det nytter ikke, at det ærede Medlem nu vender til-